

Cơn Buồn Thức Dậy

Nhạc: Phạm Vĩnh Sơn

Ý Thơ: Xuân Bích

Cơn buồn thức dậy với người điên Mươi
ngón tay đơn hái muện phiền Mắt ướt hoen
mi nhòa ước hẹn Môi cay lời gọi Mẹ Rông
Tiên Tâm hồn khép kín như ngôi mộ. Hoa
phủ bơ thờ những quắt quay Sợi khói hương
nhang diu khập khễnh dĩ vào băng hoại thưở nào
đây. Nghe trong tối tấm mặt trời ca hát Tùng nín
câm xao xác những vỡ oà. Thắm xuống quê hương
trời xương đất đá. Lạnh lùng ôi! Tâm thức nhạt màu
da. Em có buồn trên lối lạnh tha ma. Ở quê
hương mình, em có lạ nhà Có thấy hoang vu về theo mưa
gió. Em có nhìn vô dạng bước vào ra. (NW/07/11)